

Arrest

nr. 340 055 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat T. DANHIEUX
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 7 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. QUESTIAUX, die *loco* advocaat T. DANHIEUX verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 mei 2015 maakt verzoeker voor de eerste keer het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten. Hierbij wordt hem ook reeds een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd. Deze beslissingen worden hem dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.2. Ook op 19 januari 2016 is verzoeker het voorwerp van een bevel om het grondgebied te verlaten en van een inreisverbod voor 3 jaar, betekend op 20 januari 2016.

1.3. Op 7 mei 2016 wordt overgegaan tot de afgifte aan verzoeker van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker wordt na verloop van tijd vrijgesteld.

1.4. Op 23 augustus 2017 volgt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten, dat gepaard gaat met een inreisverbod voor 8 jaar. Deze beslissingen worden hem de dag erop betekend.

1.5. Verzoeker krijgt op 16 februari 2018 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

1.6. Op 8 oktober 2018 wordt andermaal beslist om verzoeker bevel te geven om het grondgebied te verlaten, dat ditmaal gepaard gaat met een inreisverbod voor 15 jaar. Deze beslissingen worden hem op 13 oktober 2018 betekend.

1.7. Op 3 december 2018 krijgt verzoeker een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend, net als op 8 mei 2020.

1.8. Op 7 januari 2026 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie tot afgifte aan verzoeker van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden akte, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht en luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van Brussel Hoofdstad Elsene op 07.01.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: C(...)

voornaam: B(...)

geboortedatum: (...).1986

geboorteplaats: Chlef

nationaliteit: Algerije

In voorkomend geval, alias:

B(...), Ch(...), geboren op (...).1986 te Tunis, onderdaan van Tunesië; C(...), A(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; C(...), A(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; C(...), A(...), geboren op (...).1986, van onbepaalde nationaliteit; C(...), B(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; C(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko; C(...), B(...), geboren op (...).1986 te Tunis, onderdaan van Tunesië; M(...), M(...), geboren op (...).1986, van onbepaalde nationaliteit ; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko ; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), S(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), S(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), M(...), geboren op (...).1986, van onbepaalde nationaliteit; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), S(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; M(...), M(...), geboren op (...).1986, van onbepaalde nationaliteit; M(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko; S(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Algerije; S(...), M(...), geboren op (...).1986, van onbepaalde nationaliteit; S(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko; S(...), P(...), onderdaan van Marokko; S(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Tunesië; S(...), M(...), geboren op (...).1986, onderdaan van Marokko
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens verschillende administratieve verslagen opgesteld door de politiezones van Vilvoorde, Aalst, Brussel Zuid, Brussel Noord en Brussel Hoofdstad Elsene op 29.04.2024, 30.11.2023, 14.06.2023, 06.05.2023, 20.09.2022, 10.02.2022 en 09.07.2020 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal en agressief gedrag naar veiligheidsdiensten in het ziekenhuis en de politiediensten.

Op 06.05.2016 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf met 5 jaar uitstel door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, illegaal verblijf.

Op 28.02.2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 3 jaar gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal-op heterdaad-met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven of om de vlucht te verzekeren, bij nacht, met braak/inklimming/valse sleutels.

Op 07.05.2018 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 28 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, als dader of mededader

Op 12.03.2019 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 9 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels.

Gelet op de herhaling van deze feiten en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 15 jaar dat hem betekend werd op 13.10.2018.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten:

[...]

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens verschillende administratieve verslagen opgesteld door de politiezones van Vilvoorde, Aalst, Brussel Zuid, Brussel Noord en Brussel Hoofdstad Elsene op 29.04.2024, 30.11.2023, 14.06.2023, 06.05.2023, 20.09.2022, 10.02.2022 en 09.07.2020 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal en agressief gedrag naar veiligheidsdiensten in het ziekenhuis en politiediensten.

Op 06.05.2016 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf met 5 jaar uitstel door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, illegaal verblijf.

Op 28.02.2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 3 jaar gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal-op heterdaad-met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven of om de vlucht te verzekeren, bij nacht, met braak/inklimming/valse sleutels.

Op 07.05.2018 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 28 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, als dader of mededader

Op 12.03.2019 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 9 maanden gevangenisstraf door de Correctionele rechtbank van Brussel voor diefstal met braak/inklimming/valse sleutels. Gelet op de herhaling van deze feiten en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op de herhaling van deze feiten en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 13.10.2018 dat hem betekend werd op 13.10.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 15 jaar dat hem betekend werd op 13.10.2018.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Algerije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

[...].

1.9. Op 9 januari 2026 attesteert de centrumarts dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 van het EVRM en geschikt is om in een gesloten centrum te verblijven.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering

2.1. Allereerst merkt de Raad ambtshalve op dat hij geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de vordering in de mate dat ze is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering. Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

2.2. Nog ambtshalve wijst de Raad er op dat de huidige vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid laattijdig is ingesteld.

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de akte van kennisgeving ook uitdrukkelijk wordt verwezen, bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Artikel 1, 6° van de Vreemdelingenwet definieert voor de toepassing van deze wet de beslissing tot verwijdering als “*de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt*”.

Zoals overduidelijk blijkt uit het overzicht van de relevante feiten onder punt 1., maakt verzoeker reeds het voorwerp uit van meerdere vroegere bevelen om het grondgebied te verlaten, waaronder zelfs een vroeger bevel dat al gepaard ging met een vasthoudingsmaatregel. Dit maakt dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een zoveelste verwijderingsmaatregel is zoals bedoeld in voormelde wetsbepalingen. Verzoeker beschikte bijgevolg, overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid *juncto* artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, over een beroepstermijn van vijf dagen om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Op basis van de bij de Raad voorliggende stukken blijkt dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker ter kennis werd gebracht op 7 januari 2026. De beroepstermijn nam bijgevolg, overeenkomstig artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, een aanvang op donderdag 8 januari 2026 en verzoeker beschikte dus tot en met maandag 12 januari 2026 om een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd evenwel slechts op maandag 19 januari 2026 bij de Raad ingediend. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

De Raad benadrukt dat de beroepstermijnen bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet van openbare orde zijn en strikt moeten worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*” in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat de voor hem aanvankelijk aangestelde pro deo advocaat geen procedure inleide en dat hij vervolgens een andere advocaat kreeg aangesteld, stelt de Raad vast dat verzoeker in dit verband geen enkel begin van bewijs voorlegt en dat deze uiteenzetting nog niet toelaat te concluderen dat een overmachtssituatie aan de basis ligt van het niet respecteren van de wettelijk bepaalde beroepstermijn.

Op de terechtzitting gewezen op de laattijdigheid van de vordering betwist noch weerlegt verzoeker deze vaststelling en beroept hij zich trouwens ook niet op een situatie van overmacht. Hij herhaalt enkel zijn eerder bij brief aan de Raad reeds kenbaar gemaakte standpunt dat hij, ingevolge een door hem op 19 januari 2026 tijdens zijn vasthouding ingediend verzoek om internationale bescherming, sowieso niet langer een actueel belang heeft bij de vordering.

De Raad wijst er nog op dat uit de arresten van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid voldoen aan de vereisten van een effectief rechtsmiddel, zoals gewaarborgd door artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en beschreven in de rechtspraak van het EHRM. Deze procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid kennen thans een automatisch schorsend karakter, zowel tijdens de beroepstermijn als totdat de Raad uitspraak heeft gedaan, en maken een aandachtige, volledige en strikte controle van een individuele situatie mogelijk nu wordt voorzien in een *ex nunc* onderzoek. Verder moet worden opgemerkt dat de beroepstermijnen die zijn voorzien in deze procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid voldoende zijn opdat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid redelijkerwijs kan worden beschouwd als een daadwerkelijk rechtsmiddel (zie in deze zin GwH 17 september 2015, 111/2015; GwH 11 juni 2015, 89/2015 en GwH 27 januari 2016, nr. 13/2016). Thans wordt geen enkel concreet element aangebracht waarom hier in verzoekers geval anders over zou moeten worden geoordeeld. In de akte van kennisgeving van 7 januari 2026 worden alle beroepsmodaliteiten op een duidelijke wijze vermeld. Er wordt geen enkel begin van bewijs geleverd dat er in de praktijk onvoldoende tijd was om met kennis van zaken een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen voor het verstrijken van de beroepstermijn. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat de laattijdigheid van de vordering te wijten is aan een gebrek aan dilligentie vanwege verzoeker zelf. In dit geval kan derhalve worden geconcludeerd dat verzoeker wel over een effectief rechtsmiddel beschikte, doch dat er niet het nodige werd gedaan om de Raad tijdig te vatten.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat onderhavige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid laattijdig werd ingediend. Deze vordering is bijgevolg onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. REMY

I. CORNELIS